

РЕШЕНИЕ

№ 7451

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3041** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „Камарата на автомобилните превозвачи“ с ЕИК[ЕИК], представлявана от председателя на УС П. А. П., чрез адв. Й. Л. срещу Решение № РД11-503/17.02.2020г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните /БАБХ/, с което ответникът се е произнесъл по заявление с вх. № 12192/08.08.2019г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен – постановен при допуснати нарушения на административно производствените правила, неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел. Поддържа, че исканата информация е обществена такава по смисъла на закона, а ответният държавен орган е длъжен да я предостави. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорвания отказ и да задължи ответника да предостави исканата обществена информация.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът – Изпълнителен директор на Българска агенция по безопасност на храните, чрез юрк. С., в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, ангажира становище за неоснователност на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на

оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от Камарата на автомобилните превозвачи заявление с вх. № 12192/08.08.2019г. при БАБХ с което е искано да бъде предоставена по реда на ЗДОИ информация както следва:

1. Официална справка за епизоотичната обстановка в Република Турция за периода от 2014г. до настоящия момент;

2. Официални документи, че таксите, събирани за такса „Дезинфекция“ от „Пи Еф Си“ ЕИК[ЕИК], по Тарифата за таксите, събирани от БАБХ, изцяло постъпват в държавния бюджет за периода от 2015г. до настоящия момент.

По повод подаденото заявление е било постановено Решение № РД 11-1755/05.09.2019г. Същото е било обявено за нищожно с Решение № 504/27.01.2020г. по адм. д. № 10243/2019г. от 39 с-в на Административен съд София град и делото е върнато като преписка за ново произнасяне.

Постановено е оспорваното в настоящето съдебно производство Решение № РД 11-503/17.02.2020г., в което е прието, че искането за предоставяне на информация по ЗДОИ е неоснователно. Според задължения субект по т. 1 търсената информация не попада в приложното поле на ЗДОИ доколкото се изисква съставяне на нарочна справка относно епизоотичната обстановка в Република Турция за периода от 2014г. Прието е, че не се иска предоставяне на налична информация, която е създадена, а се иска от БАБХ да изготви такава във връзка с направеното искане. Независимо от горното са предоставени данни от системата ADNS, като допълнително е посочено, че анализ на данните може да бъде направен от квалифицирани експерти.

По т. 2 от искането е прието, че се касае за търсене на официални документи, каквито не се съставят за преведените от „Пи Еф Си“ суми към държавния бюджет.

В хода на съдебното производство по адм. д. № 3041/2020г., е постановено Решение № РД 11-1208/15.06.2020г., в което освен данните по т. 1 от Решение № РД 11-503/17.02.2020г. са допълнени и данни по т. 2 в табличен вид за постъпили средства в държавния бюджет от „Пи Еф Си“ за периода 2015г. – 2020г.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Предвид датата на получаване на процесното решение 24.02.2020г., съгласно ИД на л. 24 от делото и датата на депозиране на жалбата 06.03.2020г. съдът намира, че е процесуално допустима за разглеждане по същество, като подадена в срок и от надлежна страна

Разгледана по същество жалбата е неоснователна при съобразяване на следното:

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. По делото на л. 56 е приложена Заповед № КВ-359/20.09.2019г. за назначаване на П. Т. Ж. на длъжността изпълнителен директор на БАБХ, считано от 24.09.2019г., който е представляващ агенцията и компетентен орган по ЗДОИ (арг. от чл. 5, ал. 1 от ЗБАБХ).

Макар и оформен изключително непрецизно, отказът да се предостави исканата информация, е постановен в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ за форма и съдържание. Решението е подробно мотивирано и от изложеното в него може ясно и безпротиворечиво да се разбере, защо е отказан достъпът до поисканата информация по т. 1 (първи въпрос) и какво е отговорено по т. 2 (втори въпрос). Друг е въпросът, че квалификацията на поставените искания е непрецизна от което следва непрецизност и на мотивировката на задължения субект, но като краен резултат е правилно решението.

Преди всичко следва да бъде отговорено на въпроса какво е обществена информация и търсената със заявление с вх. № 12192/08.08.2019г. при БАБХ попада ли в предметния обхват на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Следователно, за да възникне задължението на задължения субект да предостави достъп до информация по реда на ЗДОИ, исканата информация трябва да бъде обществена и да не е наличен друг специален ред за търсене, съхраняване и разпространение на исканата информация – арг. чл. 4, ал.1 ЗДОИ. Следва да бъде посочено още, че търсената информация трябва да бъде създадена или съхранявана при задължения субект, но не и тепърва да се създава за нуждите на конкретното административно производство – чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Конкретно в случая по т. 1 от заявление с вх. № 12192/08.08.2019г. при БАБХ се иска изготвяне на нарочна справка, което правилно е определено от изпълнителен директор на БАБХ. В случая задължения субект няма задължение по ЗДОИ да изготвя такива справки. Правилно е определено, че ако искането е било формулирано „да се предостави наличната информация“, то тогава същата попада в обхвата на ЗДОИ и съответно е предоставена (л. 2, ред. 27 – 40 от оспореното решение). Действително, административният орган е могъл да даде възможност на заявителя да прецизира искането си по реда на чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ, но съдът не отчита този пропуск като съществен и нарушаващ права на заявителя, доколкото в случая е предоставена информацията, която е налична в БАБХ (арг. чл. 7, ал. 5 от ЗВМД). Последното се потвърждава от изложеното по т. 1 в Решение № РД 11-503/17.02.2020г., Решение № РД 11-1755/05.09.2019г. и Решение № РД 11-1208/15.06.2020г., където данните са сходни, предвид крайните периоди на отчитане.

В допълнение съдът намира за уместно да посочи, че в настоящето производство по ЗДОИ след като задължения субект твърди, че не притежава тази информация (изготвена предварително официална справка за епизоотичната обстановка в Република Турция), то в тежест на оспорващия е да установи, че органът е има задължение за изготвяне на такава справка, както и че го е изпълнил надлежно. Последното не е осъществено в съдебното дирене от страна на представителя на Камарата на автомобилните превозвачи, поради което съдът приема, че липсва задължените за съставяне на официална справка, както и че не е съставена такава,

респ. жалбата е неоснователна в тази част.

Тук е мястото, където следва да се посочи, че целта на процедурата по ЗДОИ е субектите по чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Никъде в закона не е казано, че съставеното мнение следва да бъде положително, т.е. питащите следва да си съставят мнение според предоставената информация, а не според това което очакват да им бъде предоставено.

По отношение на търсената информация по т. 2 от заявление с вх. № 12192/08.08.2019г. съдът съобрази следното: Искано е официални документи, че таксите, събирани за такса „Дезинфекция“ от „Пи Еф Си“ ЕИК[ЕИК], по Тарифата за таксите, събирани от БАБХ, изцяло постъпват в държавния бюджет за периода от 2015г. до настоящия момент. Тази формулировка съдът възприема, като искане за издаване на официален свидетелстващ документ, обективиращ удостоверително изявление на своя издател за определени факти, в случая внасянето изцяло на събраните от „Пи Еф Си“ такси „дезинфекция“. Издаването на такъв документ определено не попада в предметния обхват на процедурата по ЗДОИ. Обществена информация по см. на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ би била размера на внесените суми по години (каквато е предоставена с Решение № РД 11-1208/15.06.2020г.), но в никакъв случаи издаване на официален свидетелстващ документ, още повече, че ИД на БАБХ няма такава удостоверителна компетентност. Най-после самото искане за удостоверяване, че таксите „изцяло“ постъпват в републиканския бюджет е лишено от житейска и правна логика. Няма как да бъде удостоверено от, в случая административен орган и възложител, че изпълнителят добросъвестно изпълнява задълженията си по договор за дезинфекция, събиране и отчитане на средства. БАБХ има правомощие да контролира процеса по дезинфекциране, събиране и превеждане на събраните средства, за който може да предостави съответната информация, но не и да удостоверява исканото по т. 2 от заявление с вх. № 12192/08.08.2019г.

При гореизложените съображения съдът приема, че търсената със заявление с вх. № 12192/08.08.2019г. информация не е обществена такава, поради което правилно е отклонено искането за предоставянето и в оспореното Решение № РД 11-503/17.02.2020г. Обстоятелството, че ИД на БАБХ е тълкувал заявлението и е предоставил данни с които разполага (най-пълно Решение № РД 11-1208/15.06.2020г.) не променя крайния извод за неоснователност на жалбата.

Неоснователни са въведените с жалбата и допълнителното становище възражения. Преди всичко с Решение № 504/27.01.2020г. по адм. д. № 10243/2019г. на АССТГ е обявена нищожността на Решение № РД 11-1755/05.09.2019г. поради липса на компетентност на издателя му по ЗДОИ и делото е върнато като преписка за ново произнасяне. В хода на адм. д. № 10243/2019г. обаче няма разглеждане на по съществуващото на искането и отказа, както и няма задължителни указания за произнасяне.

Неоснователни са възраженията за съществени процесуални нарушения. Съдът намира за съществени тези процесуални нарушения, които са повлияли на крайния резултат или са нарушили правото на защита на страна в административното производство. В случая обаче искането е разгледано и е постановено решение, макар и неprecizно, но правилно като резултат. Как ще се именува произнасянето на задължения субект е без правно значение. От значение е единствено съдържанието на волеизявлението по см. на чл. 21 от АПК.

Неоснователно е и позоваването на Решение № РД 11-1208/15.06.2020г. Със същото

на ИД на БАБХ не признава никакви свои грешки, просто предоставя на Камарата на автомобилните превозвачи информация, която съхранява, при това във от настоящето производство.

При гореизложените съображения съдът намира жалбата на Камарата на автомобилните превозвачи за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото основателна е претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 100 лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Камарата на автомобилните превозвачи“ срещу Решение № РД11-503/17.02.2020г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, с което ответникът се е произнесъл по заявление с вх. № 12192/08.08.2019г., като неоснователна.

ОСЪЖДА „Камарата на автомобилните превозвачи“ с ЕИК[ЕИК], представлявана от председателя на УС П. А. П., да заплати на Българска агенция по безопасност на храните, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: